

Το παιδί της προσχολικής ηλικίας έχει την καλή και την κακή διάθεση, όπως και εσείς. Κάνει λάθη όπως και εσείς και μερικές φορές κάνει αυτά που θέλει και όχι αυτά που πρέπει, όπως όλοι μας. Αν επομένως προχωράτε χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα στη συμπεριφορά του και στις σχέσεις σας αγνοήστε την "πειθαρχία" με την αυστηρή έννοια της λέξης που, έτσι κι αλλιώς, χτυπά άσχημα στα αυτιά μας.

Η αληθινή πειθαρχία έχει στόχο να καλλιεργήσει στο παιδί αυτό που λέμε "συνείδηση". Και η αυτοσυνείδηση και αυτοπειθαρχία θα του δείξει μια μέρα το δρόμο για τη συμπεριφορά που δεν πρέπει να έρχεται σε αντίθεση με τα δικαιώματα των άλλων. Χρειάζεται όμως χρόνος και υπομονή για να καλλιεργηθεί η αυτοσυνείδησή του. Στην προσχολική ηλικία το παιδί είναι έτοιμο να μάθει πώς μπορεί να γίνει κοινωνικά

αποδεκτό. Είναι έτοιμο να μάθει τα όρια της ελευθερίας, τον σεβασμό στην ιδιοκτησία των άλλων και να συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορούν να γίνονται όλα σύμφωνα με τις επιθυμίες μας. Μην ξεχνάτε ότι τα παιδιά δέχονται σχεδόν κάθε τι που θα τους διδάξει ο γονιός τους. Και η διδασκαλία μας θα πρέπει να βασίζεται στην αρχή: "Κάνε ότι θα ήθελες να κάνουν οι άλλοι σ' εσένα".

Μπορείτε να ακολουθήσετε τους εξής κανόνες για να δείξετε στο παιδί σας πώς να συμπεριφέρεται:

1^ο

Τα παιδιά της προσχολικής ηλικίας αγαπούν τη δράση και απεχθάνονται την αδράνεια.

Ανδρών καλύτερα όταν τους λέμε τί να κάνουν από το τί να μην κάνουν. Αποτελεί πρόκληση αν του πούμε: "Μην αφήνεις το ποδηλάτο σου εκεί". Θα σκεφτεί: "Θα το αφήσω γιατί έτσι μου αρέσει". Αν όμως του πούμε: "Βάλε το ποδηλάτο σου στον τοίχο για να μην σκοντάψει κανείς" του λέμε κάτι θετικό που σίγουρα θα κάνει.

2^ο

Όταν του λέτε τί να κάνει πείτε του και το γιατί.

Όταν του πείτε: "Βάλε τον κουβά στη θέση του" θα σας ρωτήσει: "Γιατί". Αν του απαντήσετε "γιατί το λέω εγώ", δεν του μαθαίνετε τίποτα. Αν όμως του εξηγήσετε: "Για να τον βρει η Μαρία όταν θα' ρθει και θα τον ψάχνει" το βοηθάτε να εφαρμόσει τη λογική αυτή και σε περιπτώσεις.

3^ο

Να είστε συνεπής με τις αρχές σας και την τακτική σας.

Δεν μπορείτε να δείξετε στο παιδί σας πώς να συμπεριφέρεται αν εσείς δεν συμπεριφέρεστε καλά μαζί του αλλά και με τους άλλους. Όταν τη μία φορά του επιτρέπετε να κάνει

κάτι που του απαγορεύετε κάποια άλλη στιγμή, του δημιουργείτε σύγχυση και ανασφάλεια. Αποτελεί σοβαρό λάθος να διαφωνείτε με τον/την σύζυγό σας μπροστά στο παιδί για οποιοδήποτε θέμα που το αφορά και ιδίως αν πρόκειται για θέμα πειθαρχίας.

4^ο

Όταν έχετε λάθος να το αναγνωρίζετε, ακόμη και να ζητάτε συγγνώμη από το παιδί σας.

Ας υποθέσουμε ότι το κατηγορείτε ότι έσπασε ένα βάζο και το παιδί αρνείται την κατηγορία. Αργότερα ανακαλύπτετε ότι είχατε λάθος και είσαταν άδικη μαζί του. Αν του ζητήσετε συγγνώμη θα σας σεβαστεί περισσότερο και οι σχέσεις θα διατηρηθούν ειρηνικές και ευχάριστες.

5^ο

Η ιδέα της τιμωρίας πρέπει να αποτελέσει μέρος της ζωής σας και της ζωής του.

Η έλλειψη τιμωρίας βλάπτει το παιδί και το διδάσκει ότι μπορεί να πετύχει τα πάντα, αν είναι ανάγκη και με μια έκρηξη οργής. Εξίσου όμως βλαπτική είναι η συχνή τιμωρία για ασήμαντα ζητήματα. Οι γονείς που εφαρμόζουν αυστηρές τιμωρές (τα κλειδώνουν στο μπάνιο, τα χτυπούν ή τα στερούν συχνά από ασήμαντες χαρές) έχουν τα περισσότερα προβλήματα πειθαρχίας με τα παιδιά τους.

Αν η πειθαρχία δεν συνοδεύεται από αγάπη, κατανόηση και αυτοέλεγχο είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Εξαιρετικά σπάνια πρέπει να εφαρμόζουμε στην προσχολική ηλικία τη σωματική τιμωρία (ξύλο, τράβηγμα αυτιών, ταρακοίνημα, κ.τ.λ.) και όταν αυτή χρειάζεται, μόνο στους γλουτούς.

Ο ξυλοδαρμός πληγώνει και εφαρμόζεται από αδύναμους και αυταρχικούς κυρίως γονείς. Είναι κακός τρόπος τιμωρίας και μάλιστα όταν γίνεται παρουσία άλλων. Έρευνες έχουν δείξει ότι τα παιδιά που έφαγαν ξύλο ποτέ δεν θυμούνται για ποιο λόγο το έφαγαν.

Βασιστείτε κυρίως στην ενθάρρυνση και τον έπαινο για ό,τι καλό κάνει και λιγότερο σε αυστηρές και παράλογες τιμωρίες.

3ο Νηπιαγωγείο Αρχαγγέλου